

Đừng Vội Kết Án

Viên Hạnh

1.

Một người bạn của tôi trên chuyến trở về Nam Phi sau một thời gian sống ở Âu Châu, đã phải chờ khá lâu ở phi trường Heathrow của London. Sau khi mua một ly cà phê và một gói bánh quy, cô kéo lê hành lý lỉnh kỉnh tới một cái bàn trống để đọc báo và ăn bánh trong khi chờ máy bay.

Khi đang đọc tờ báo buổi sáng, cô nhận ra có người làm gì đó sột soạt ở bàn mình. Liếc nhìn qua tờ báo, cô sững sốt thấy một anh chàng ăn mặc lịch sự đang với tay lấy bánh của cô, bỏ vào miệng. Không muốn làm ồn, cô chỉ nghiêng mình để lấy một cái cho mình. Một phút sau, cô lại nghe tiếng sột soạt. Anh chàng kia lại lấy thêm bánh để ăn. Cho đến lúc cả hai đã ăn đến cái bánh cuối cùng trong gói, cô đã tức giận hết cỡ nhưng vẫn không nói được câu nào. Rồi chàng trai bỗng bẻ cái bánh làm hai, đẩy một nửa về phía cô và ăn nửa còn lại, rồi bỏ đi.

Lát sau, khi loa phóng thanh gọi tên cô, và yêu cầu cô xuất trình vé, cô vẫn còn bưng bưng cơn giận... Tuy nhiên, các bạn hãy thử tưởng tượng sự xấu hổ của cô khi cô mở túi xách ra và khám phá ra rằng gói bánh của mình vẫn còn nằm nguyên trong đó! Thì ra từ nãy tới giờ cô đã ăn bánh của người ta!

Chàng kia đã chia sẻ với cô đến miếng bánh cuối cùng...

Thật là một con người tốt bụng

(Nguồn: Reader's Digest)

Bài Học từ Câu Chuyện:

Câu chuyện cho thấy cái nhìn của chúng ta về người khác KHÔNG LUÔN LUÔN CHÍNH XÁC, thậm chí nhiều khi còn NHẦM LẤN nữa. Vì thế đừng vội xét đoán, kết án.

Và cũng phải sẵn sàng THAY ĐỔI CÁI NHÌN của mình khi chúng không còn đúng với SỰ THẬT. Quan trọng hơn nữa, nếu chúng ta muốn có những thay đổi lớn trong cuộc đời mình thì trước hết phải THAY ĐỔI CÁCH NHÌN VỀ NGƯỜI KHÁC. Hãy đeo cặp kính khác rồi mọi sự sẽ thay đổi theo ta.

2.

Vừa nhận được điện thoại, bác sĩ vội vã tới bệnh viện. Ông khoác vội trang phục phẫu thuật và tiến ngay tới phòng mổ. Lúc đó, người cha của cậu bé sắp sửa phẫu thuật đang ngồi đợi tại cửa phòng.

Vừa nhìn thấy bóng bác sĩ, người cha nói ngay:

- Tại sao giờ này ông mới đến? Ông không hay biết con trai tôi rất nguy kịch sao? Thực lòng ông có trách nhiệm nghề nghiệp không vậy?

Bác sĩ điềm tĩnh trả lời:

- Tôi xin lỗi, lúc này không phải ca tôi trực nên tôi không có mặt tại bệnh viện. Thế nhưng vừa nhận được điện báo tôi đến ngay đây... Và lúc này tôi muốn tĩnh tâm một chút để chuẩn bị phẫu thuật.

Người cha giận dữ:

- Tĩnh tâm à?! Giả như con của ông đang nằm trong phòng cấp cứu thì ông có tĩnh tâm được không? Nếu như con trai ông sắp chết, ông sẽ làm gì?

Vị bác sĩ lại mỉm cười trả lời:

- Tôi sẽ nói điều mà ông Gióp đã nói trong Kinh Thánh, "*Thân trần trường sinh từ bụi đất, tôi sẽ trở về bụi đất thân trần trường. Chúa đã sinh ra, Chúa lại lấy đi, xin chúc tụng Chúa*". Các bác sĩ không có khả năng giữ lại mạng sống. Ông hãy đi và cầu nguyện cho con trai ông. Chúng ta sẽ nỗ lực hết mình và cậy trông vào ân sủng Thiên Chúa.

Người cha phàn nàn:

- Khuyên lơn người khác khi mà bản thân mình chẳng dính dáng gì xem ra quá dễ dàng..

Cửa phòng phẫu thuật đóng lại. Vị bác sĩ miệt mài vài giờ liền trong phòng mổ. Và ông rời khỏi phòng phẫu thuật trong niềm hạnh phúc:

- Cảm tạ Chúa. Con trai ông đã được cứu. Nếu muốn biết thêm chi tiết, hãy hỏi cô y tá vừa giúp tôi.

Không chờ câu trả lời của người cha, vị bác sĩ đi thẳng và rời khỏi bệnh viện.

Ngay khi nhìn thấy dáng dấp cô y tá xuất hiện, người cha nói ngay:

- Loại người gì mà lại cao ngạo đến như thế kia chứ! Thậm chí ông ta không thèm dành vài giây trả lời cho tôi biết hiện trạng con trai tôi!

Cô y tá cúi xuống tuôn trào nước mắt; trong xúc động, cô chậm rãi trả lời:

- Con trai duy nhất của vị bác sĩ ấy mới qua đời hôm qua do một tai nạn. Hôm nay bác ấy đang lo tang sự cho cậu. Thế nhưng vừa nhận được điện báo bác ấy tới ngay để cứu con trai ông. Bây giờ thì bác ấy trở về tiếp tục lo hậu sự cho đứa con yêu quý của mình.

Bài Học từ Câu chuyện:

ĐỪNG KẾT ÁN AI khi không biết cuộc sống của người ta ra sao cũng như không biết điều gì đang diễn ra trong tâm hồn họ và những gì họ đang phải nỗ lực vượt qua... Mẹ Teresa đã nói: *"If you judge people, you have no time to love them"*. - Nếu bạn phán xét người, bạn sẽ không có thời gian để thương yêu họ.